

EGY BIBLIOGRÁFIAI KISSOROZAT ELÉ

Huszonöt éves a hungarológia és délszláv — magyar komparatistika jugoszláviai műhelye.

Az újvidéki Tanárképző Főiskolán már 1946-ban létrejött ugyan a Magyar Tanszék, de jellegéből, célkitűzéseiből s az időszerű társadalmi igényekből következően az akkor legégetőbb feladatkörre, a tanárképzésre korlátozódott a tevékenysége: a kutatómunkának és kiadótevékenységnek a Főiskolán még nem voltak meg a kellő intézményes feltételei.

Jelentős változást hozott ilyen szempontból a Bölcsészettudományi Kar 1959-ben létesített Magyar Nyelv és Irodalom Tanszéke. Noha tervszerű projektumi munkálatok az új Bölcsészkaron és tanszékein a kezdetben nem folytak, egyéni kutatótémák kidolgozását és az eredmények publikálását szervezetten támogatta a társadalmi közösségünk.

A hungarológiai és kapcsolattörténeti kutatások fellendülése szempontjából újabb pozitív lehetőséget eredményezett a Hungarológiai Intézet megalakulása 1969-ben. A Tanszék és az Intézet munkatársainak közös, tervszerű projektumi kutatásai indultak be ekkor, számos külmunkatárs bevonásával is. A tanszéki kiadótevékenység, mely a *Szerbhorvát—magyar szótár* első kötetének kiadásával (1968) és a tanszéki évkönyv-sorozat, a *Tanulmányok* beindításával (1969) kezdődött, az új Intézetben gyors kiteljesedés formájában folytatódott: A *Hungarológiai Intézet Tudományos Közleményei* c. folyóiratunk mellett könyv- és füzetsorozatok indulnak, s megkezdődik a nagyobb lélegzetű tanulmányok és monográfiák intézeti kiadása is.

A Hungarológiai Intézet s a Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék 1976-ban a Bölcsészettudományi Kar keretében bekövetkezett egyesítése óta e kettős eredetű intézményes kutatómunka és kiadótevékenység a közös intézményben: a Magyar Nyelv, Irodalom és Hungarológiai Kutatások Intézetében folytatódik. Folyóiratunk az integráció után címet változtatott (*Hungarológiai Közlemények*), a könyv- és füzetsorozatok száma viszont tovább bővült.

Időközben pedig elmúlt egy negyedszázad. S a hungarológiai és kapcsolattörténeti diszciplínák ápolása a szóban forgó intézményekben kívül is örvendetesen fellendült, elsősorban a jugoszláviai magyar könyvkiadásnak és a számbelileg is gyarapodó anyanyelvű folyóiratainknak hála.

Éppen ezért nemcsak a Tanszék s egyúttal a mai Intézet közelgő jubileuma, de az impozáns mennyiségű hungarológiai és komparatiztikai publikáció felgyülemelésének a tudata is sürgette elhatározásunkat, hogy Intézetünk indítson egy bibliográfiai kissorozatot, amely számba veszi e két diszciplína részterületeinek legfontosabb jugoszláviai eredményeit a felszabadulástól 1985-ig. Közvetve pedig, természetesen, kimutatja a hiányokat, szakmai fehér foltokat is, amelyeknek számbavétele úgyszintén fontos előfeltétel egy újabb időszak — mondjuk: újabb negyedszázad — kutató- és kiadótevékenységének tervezéséhez.

E kissorozat ütemtervének vázolásakor a Tanszék s a régi és mai Intézet kiadványainak repertóriumából indultunk ki. Ezt követi mai intézményünk és intézményes elődei munkatársainak Vajdaság- és országszerte publikált hungarológiai és komparatiztikai munkáinak bibliográfiája, majd egy külön kötet összegezhetné a jugoszláviai magyar lapokban, folyóiratokban és kiadóházakban 1945-től 1985-ig más szerzők tollából megjelent hungarológiai és kapcsolattörténeti munkákat. Végül, negyedik kötetként, a jugoszláv nemzetek és nemzetiségek nyelvén a felszabadulás óta megjelent ugyanilyen tárgyú cikkek, tanulmányok bibliográfiai feldolgozása zárhatná sorozatunkat.

A vállalkozás anyagi feltételeit a Tartományi Művelődési Önigazgatási Érdekközösség kapitális művek kiadását pénzelő alapja biztosította számunkra. A többi viszont tőlünk függ: szervező- és munkakészségunktől.

Újvidék, 1983 novemberében

Bosnyák István